

HET HISTORISCH GELIJK EN HAAR ONDEUGDELIJKE PARALELLEN

het ware joods-christelijke geloof

Stel je voor. De God van aartsvader Ibrahim bestaat echt. Die God waarmee Abram dacht een verbond te hebben gesloten. De God die hem een veelvuldig volk beloofde via de nakomeling die nog komen moest, uit Sarai geboren zodat Abram Abraham werd en Sarai Sara. Een volk dat niet was uitverkoren via Ismael, de zoon van de dienstmaagd Hagar waarmee Abram in wanhoop vreemdging. Maar via Izaäk, die moest worden geofferd vanwege Abram zijn ongeloof, zijn gebrek aan vertrouwen in die God. Die God, die de ontstane tegenspraak toen maar oploste door Izaäk door een zondebok te vervangen. Die slappe God, die aan Mozes de wetten opdrong die door de Leviëten bewaakt moesten worden, vanuit de tempel die voor hem moest worden ingericht. De God die vond dat de Joden zelf met hun vijanden korte metten moesten maken tot in het zoveelste geslacht en steeds maar vermenigvuldigd in wraakzucht. Die God die hen verplichtte allereerst aan Hem te zijn toegewijd en vervolgens aan de Joodse buurman, waartegenover je je netjes diende te gedragen in allerlei rituele reinigingen, omdat je toch zondig bleef. De God die Jacob boven Ezau bevoorrechtte omdat Jacob nu eenmaal schapen hoedde en niet op jacht ging. Want schapen hoedden was iets voor dat uitverkoren volk en jagen was meer iets voor de Arabieren die ook al net als Ismael waren heengezonden of bedonderd. En zo kwam Israël in de wereld.

Stel je voor dat die God toch echt bestaat. En dat hij het Zijnde is dat is Zijnde, of eigenlijk het Zijn zelf, dat van onze menselijke gedaante blijkbaar is gescheiden en dat wij volgens Heidegger in onze heerszucht maar steeds vergeten zijn... Alsof wij zelf niet het Zijn in onze diepzinnige gedachten uitmaken!

Die God, ja.

Dan zou Mohammed alle gelijk van de wereld en de kosmos hebben! De Koran is dan de sublieme revelatie van de Waarheid over God en het Zijn. Op een enkel puntje na, dat niet het minste is. Want de Koran veronderstelt iets wat door de Christenen was uitgevonden. Er zou een hemel of een leven na de dood zijn, zoals het orthodoxe geloof een wederopstanding van alle voorgaande generaties in het vooruitzicht stelt. Het zou ooit heel erg druk worden op de vernieuwde aarde - op ons kleine planeetje - zoals bij de orthodoxen. Of in de hemel, waar die zich moge bevinden! Zodat we wel de Kosmos moeten gaan koloniseren. Een sterveling die let op

deze tegenspraak. Want het Oude Testament rept er niet over, die overwinning van de Dood. De Bijbel rept alleen maar over de vermenigvuldiging van het Volk en de noodzaak aan God te zijn toegewijd. Het Nieuwe Testament komt pas met die hoogst opmerkelijke wederopstanding op de proppen. De Christusfiguur zou er het bewijs van vormen omdat hij zou hebben gezegd terug te komen. Mohammed nam dat maar over voor het gemak en steeg volgens zijn opvolgers ook vanuit Jeruzalem op ten hemel. Daarmee kon hij zijn volgelingen ervan overtuigen dat ze zich zonder hinderlijke twijfel en met ware doodsverachting voor de verspreiding van het geloof - de Islam - konden gaan inzetten. Natuurlijk wel een beetje goedkoop. Voor de rest is de veronderstelde God die de moslims aan de Joden ontleenden of ontstalen echt geen sprookjesfiguur.

Want niets krijgt de gelovige cadeau. Hij moet er voor bidden, werken, vechten en bewonderen en daarna heldhaftig sterven om niet in vertwijfeling achterom te kijken. Laat staan als een kind allerlei blijde verwachtingen te hebben op een vaderlijke bescherming. Allah beschermt op aarde voor geen meter; hij eist dat je het zwaard heft om hem te verdedigen door zonder scrupules uiterst agressief aan te vallen. Allah is geen vrijzinnig protestantse lieve vader in de Hemel. Nee, ook Allah's naam moet uitsluitend geheiligd en verkondigd worden, samen met die van de Profeet en het Woord. Geen plaats voor enige rationele twijfel. Al 1400 jaar niet!

Welnu: Mohammed heeft het bij het rechte end als die Joodse oorlogsgod uit Leviticus echt zou bestaan. Want moeten wij nou geloven dat Abram een echte afspraak met God had over dat verbond dat andere aartsvaderen buitensloot en Abram exclusief apart zette? En moeten we geloven dat God met het bedrog van David akkoord ging? Of dat die God dat volk zo geweldig vond dat hij toeliet dat het de eeuwenoude Palestijnse stad Jericho uitmoordde? Natuurlijk is dat allemaal een Gotspe. De aanklacht die de Koran uitspreekt tegen de arrogantie van de Joden is natuurlijk niet alleen uitermate gerechtigd maar ook Goddelijk verantwoord.

Maar dan verandert er veel als we die Joodse wetten wel als door God opgelegd beschouwen. Dan wil die God beslist alle eer en aanbidding en walgt van die volkeren en de lui die alleen op eigen gewin uit zijn en ook niet elke naaste als gelijke behandelen. God houdt natuurlijk niet van handelaren zoals de Joden en de Venetianen. Of de Hollanders en de Engelse Imperialisten en de Amerikanen. Ze mogen natuurlijk alleen door de hand van God worden terechtgewezen, omdat ze niet eerbiedig of zelfs ronduit ongelovig zijn. Honden zijn het zo stelt de Koran terecht, waarbij de handen van elke trouwe en strijdlustige gelovige beginnen te wringen. En onder invloed van bewustzijnsverruimende middelen is natuurlijk het hek van de dam en vallen er terecht koppen. Dan brengen de transcendenten immers Allah's wil op gezag ten uitvoer. En al helemaal als die ongelovigen, die infidelen, menen de wet te kunnen stellen. Dan mogen die bevlogen gelovigen natuurlijk de executies van de

ongelovigen uitvoeren op last van het Zwaadvers! Nee, het gelijk van de Koran en van de Profeet is evident.

Terecht dat na diens dood, ogenblikkelijk Jeruzalem werd veroverd en op de plek van de Tempelberg de eerste moskee verrees. De christenen, die afvalligen en dromers van een wederopstanding en de Romeinen - die Grieks georiënteerde warhoofden - waren daar toch al de baas! Weg met Byzantium. Leve Mehmet de Tweede!

Natuurlijk zijn het dan de infidele duivels die de tweedracht hebben gezaaid tussen de gelovige volgelingen door de ene groep gewiekt in te fluisteren dat zij de ware erfgenamen van Mohammed waren en tegelijk die andere groep hetzelfde te doen geloven toen zij hun lendenen gordenden en hun zwaarden ophieven voor de Jihad. De snelle verspreiding van de Islam spreekt toch ook boekdelen! Alles is evident en elke blasfemie moet zwaar worden bestraft.

en het gelijk van de goddeloze geschiedenis

De Koran berust allemaal op de aanname dat die Joods gezinde God, die natuurlijk helemaal niet zo op de hand van de Joden was, toch echt bestaat.

Maar dan ineens ontwaren we de cruciale onachtzaamheid die ons op het verkeerde been zette. God zou een entiteit zijn die van ons stervelingen is gescheiden. We zijn maar kleinzielige schepsels en maken als zodanig niet deel uit van het Heilige Zijn. Okay, Christus was dan niet meer dan een verlichte Profeet en niet de zoon van God, onbevlekt door de maagd, de heilige houri, ontvangen!

Hij was wel een heilige, net als de bevoorrechte en Goddelijk bevlogen Profeet. Maar waar baseert die Profeet dan zijn status op als ook hij alleen maar zo'n sterfelijk schepsel was?

Waarmee bewijst hij absoluut de Goddelijk inspiratiebron als ook hij zondig moet zijn geweest, beladen met de zondeval die aan niemand voorbijgaat. Ach, aan de veronderstelde heilige inspiratie? Dat kan iedere goeroe wel van zichzelf veronderstellen; het is hovaardig, zelf gecentreerd narcisme die als de hybris op Nemesis spaak loopt en ook wel moet stuklopen. Ik kan ook wel gaan stellen dat ik met het Zijn samenval en er weet van heb via mijn brein als mediamiek membraam. Iedereen kan dat wel gaan suggereren. Het bewijst allemaal niets want als het brein er mee kapt resteert er het totale Niets.

De enige zekerheid die wij hebben is dat de kosmos in totale samenhang om een of andere reden - of misschien wel uiterste toevallig - steeds veranderd, zoals ook wij dat zelf steeds doen. Panta Rhei noemde Heraclitus dat: 'alles stroomt' zo haalde hij de Taoïsten en de Lokayisten aan die hij in India had leren kennen! Die veranderingen zijn met de wetten van logica behoorlijk objectief waar te nemen en encyclopedisch vast te leggen in onze analen van het menselijk beschaafd ontwikkelen. Maar dat is Mentale Geschiedenis en hoe we die weer zien over een tig tal jaren,.. ook

dat kan niemand zeggen. Dan laat God ons in de steek. Nee, nog erger. Hij blijkt voor die beschrijving helemaal niet nodig en we moeten gewoon veronderstellen dat hij gewoonweg niet bestaan kan.

Wat een geluk, dat te mogen vaststellen.

Makkers, staakt Uw wild geraas en laten we ophouden elkaar de koppen in te meppen omdat we menen dat zolang die er nog op zitten er een tweespalt over de aard van God kan blijven bestaan die ons mogelijk het gelijk ontnemt. God is er niet eentje. Of wel drie. Of oneindig veel meer. Op z'n minste zijn er twee. Laat er dan tenminste een van de velen de wijste en de machtigste zijn die de wet aan de andere voorschrijft: elke banale God dient elke andere lief te hebben en te aanbidden. Die tien geboden zijn er voor die Goden om zich aan te houden!

En laat ons ongelovigen verder met rust.

Opdat we niet naar het einde der tijden of het hiernamaals, maar naar de dag van morgen kunnen verlangen, die hopelijk minder zwaar zal zijn als de dag van vandaag of gisteren.

een loffelijk statement

Wie heeft er ooit verzonnen om het walgelijke IS met het goddelijk-vrouwelijke ISIS aan te duiden!

Er zijn er minstens 3 vergoddelijkte figuren uit de mythologie overgeleverd! Osiris, de man; Isis, de vrouw en Horus het kind dat ook een meisje had mogen zijn. In de verkeerde volgorde, want Isis dient als Schepster voorop te staan! Horus is dan de Geschapene en Osisis de Vernietigende Bevruchter.

Dit zijn natuurlijk symbolen om de mensheid in zijn algemeen mee aan te duiden. Laten we in vredesnaam niet proberen daar de Essentie van te willen benoemen, zoals Mozes, Mohammed en Heidegger dat probeerden te doen. Horus, prototype voor de Christusfiguur is door de man verwekt en door de vrouw ter wereld gebracht. Dit is het basis gegeven van de Mythologie van Mesopotamië. Dit is zowel door de Egyptenaren als de Christenen verbasterd en de Joden hebben deze drie-eenheid zelfs vervangen door een enkele oorlogsgod die wraakzuchtig zou zijn tot in het zoveelste geslacht. Die God is door de Islam weer omgevormd tot Allah, die de wet stelt die aan vrouwen geen enkele stem wil verlenen en hen volledige onderwerpt aan hun spirituele leiders en hun wettelijke mannen.

Zestienhonderd jaar geleden is het fout gegaan toen de Kopten onder dwang het opgaven nog langer de Gnostiek te belijden waarin Isis als de belangrijkste Godin werd beschouwd. In Nag Hammadi zijn zeventig jaar geleden de oorspronkelijke teksten weer boven water gekomen.

Maar met de eeuwwisseling van de negentiende naar de twintigste is ISIS weer vanuit Londen tot spreken gebracht door iemand die daarvoor een hemelhoog standbeeld verdient: Emmeline Pankhurst. Ze

bezigde twee slogans. De eerste was: 'Vrouwenkiesrecht', natuurlijk om alle vrouwen tenminste een gelijkwaardige stem in onze beschaving te geven die eigenlijk door hen gedragen wordt. De tweede was, een beetje vrij uitgedrukt: 'En ik krijg dat verdomme voor elkaar!' Ze stierf op 14 juni 1929. Twee weken later werd in Engeland eindelijk het algemeen Vrouwenkiesrecht ingevoerd. Ze kreeg het dus toch voor elkaar! Ze had haar zegje afdoend gedaan maar heeft toch nooit mogen stemmen. Emmeline Pankhurst is daarmee onze grootste moderne heldin, de redster van de wereld die door wereldoorlogen werd verscheurd. Zij heeft ervoor gezorgd dat wij begrijpen dat onze beschaving berust op de voortgaande ontwikkeling van het Zorgen voor Elkaar.

Dat is de absolute wet van Pankhurst die nu alle religieuze wetten vervangen kan. Ook al zal er natuurlijk nooit geleefd worden indachtig die wetten.

Een hemelhoog monument? Natuurlijk een overdreven mannelijk statement als overdreven uitdrukking van hoogachting. Zelfs zou ze zoiets natuurlijk nooit willen; ze was wel wijzer.

ondeugdelijke parallellen

Nooit is iemand nog op het idee gekomen om 'Mein Kampf' en de Koran eens goed met elkaar te vergelijken. Ook Wilders niet; waarom zou hij ook, hem interesseert alleen de Koran.

Het ene boek is taboe en het andere nu eenmaal heilig. Het ene boek is op de stinkende schroothoop van de geschiedenis geworpen en is zo zelfs door historici afgedaan. Terwijl het andere boek kritische Westerse intellectuelen grote angst inboezemt, omdat het hun intellectuele vrijheden dramatisch inperkt en zij er hun hersenen aan zouden kunnen branden, zoals ooit Salman Rushdie. En ondertussen is Wilders hun zondebok geworden omdat ze voor hem nu eenmaal niet bang hoeven te zijn en zij hun angsten op hem kunnen botvieren, door te pogen hem op dezelfde schroothoop te gooien in zijn nadrukkelijk beleden afkeer van de Koran.

Doen we dit dan ontdekken we een merkwaardige parallel tussen beide, die met de historische en geopolitieke bedoelingen van beide boeken van doen heeft.

Niet dat beide boeken fascistoïde of nationaalsocialistisch van karakter zouden zijn. Dat zijn ze geen van beide! Alleen het boek van Hitler is in politieke zin uitgewerkt in een nationaalsocialistische en fascistische organisatie van de maatschappij, waarbij de partij van de dictator dit systeem aan de hele wereld met geweld wilde opleggen.

De parallel tussen beide boeken schuilt in de manier waarop beide boeken de hele wereld van het inhalige mercantilisme willen verlossen door middel van een geloof dat de hele wereld zou moeten verenigen achter een bestierende God of een Führer, een geheiligde alleen heersende volksmenner. Beide boeken schuiven op dezelfde

wijze een zondebok naar voren die symbool staat voor het gehate mercantilisme dat alleen maar zelfverrijking in de hand zou werken. In het geval van de Koran zijn dat de ongelovigen die zich aan God niet wensen te onderwerpen. In het geval van 'Mein Kampf' zijn het de Joden die zowel het Bolsjewisme als het Internationale Babylonische Bankwezen zouden overheersen om zo de andere volkeren hun wil op leggen en zo een apart volk zich door de Voorzienigheid te laten bevoorrechten.

'Mein Kampf' is eigenlijk een politiek manifest dat probeert aan te tonen dat de tijden van de zeevaart en haar koloniale en imperialistische handelsbetrekkingen voorbij zijn. Het was een objectief vast te stellen misvatting en de Oorlog werd vooral op, of via de zee beslecht. Met de komst van de luchtvaart, om te beginnen de bouw van de Duitse Zeppelin, is het mogelijk geworden alle landsgrenzen over land te overstijgen. Het land dat daartoe het best geëigend zou zijn is het Keizerrijk Duitsland dat tot een Derde Rijk is om te vormen als opvolger van het Romeinse en het Heilige Roomse Rijk die nog door feodale verhoudingen werden gehinderd. Van Holland tot aan Kamtchatka opent zich een welhaast onbegrensd aards universum dat tot een geheel is samen te smeden onder Volks Duitse vlag. Met de swastika als symbool voor de opschonende omwenteling. Hiervoor is het noodzakelijk om het weerbarstige Russische bolsjewisme dat net het feodale Tsarenrijk had vervangen uit de wereld te helpen. Het boek wil niet de imperiums van de Fransen en de Engelsen omverwerpen, het wil die imperiums eerder te hulp roepen. Die imperiums zullen als vanzelf wel te gronde gaan door het opkomende niet te beteugelen nationalisme in de overheerste koloniën. Voor Duitsland is het simpel een kwestie van het ineengestorte Habsburgse en Duitse Rijk door een moderne superstaat te vervangen waarin de sociale verschillen zijn opgelost in een enkele volkswil die door de Volksleider wordt geproclameerd en uitgedragen. De rest is dan een kwestie van onder de voet lopen, mits de andere wereldmogendheden die toch al op hun retour zijn daar vrede mee hebben. Zo ongeveer redeneert Adolf Hitler kort na de Eerste Wereldoorlog, nadat hij de puinhoop in ogenschouw heeft genomen die oorlogszuchtige geopolitieke tegenstrevers er van hebben gemaakt. Het is historisch gezien zowaar niet eens zo'n vreselijk aperte voorstelling van zaken.

Dat het mis ging kwam door de manier waarop deze inzichten verwerkelijk moesten worden en die weer en grote parallel vertonen met de Islamitische Jihad. Dit kon nu eenmaal niet via de democratische kanalen, maar alleen via militaire middelen en opgeklopte vreemdelingenhaat en terroristisch fanatisme. Want er waren nabuurlanden te onderwerpen of overwinnen. Het was niet zozeer de schrijver en ideoloog - Hitler - als wel zijn secondant Himmler die daarvoor de rigide beleidslijnen uitzette, terwijl weer een andere secondant - Goebbels - de propagandatechnieken perfectioneerde die weer van de net zo fanatieke bolsjewieken waren afgekeken. En zo werd eerst het Duitse volk onderworpen en vervolgens de hele Westerse beschaving op lugubere en nietsontziende

wijze te grabbel gegoooid. De enige weg vooruit en terug was via de totale vernietiging van de tegenstander of van zichzelf.

Duizend jaar zou die nieuwe wereldorde gaan duren en daarmee nam Hitler de wereldheerschappij die door de Islam was gesticht tot lichtend voorbeeld. Die heerschappij die met de Koran in de hand vanuit Arabië over het hele bekende wereld werd verspreid duurde ook zo'n duizend jaar. De jihad kwam pas tot stilstand bij de grandioze nederlaag van de Ottomaan Suleiman bij zijn invasie van Malta in 1565 en bij de gestrande poging van diezelfde Ottomanen onder Kara Moestafa om Wenen in 1683 onder de voet te lopen om er nota bene een vermeend Hongaars-protestants koninkrijk te vestigen. Let wel: de Habsburgers hadden toen net het lutheraans protestantisme dat nog in 1530 door 80 % van de Weense bevolking werd beleden, uitgeroeid! Dat protestantisme stond volledig haaks op zowel het katholicisme als de islam omdat het fundamenteel de goddeloze rechtvaardigde en het geloof niet met het zwaard verspreidde maar met de overtuigingskracht van het woord. Het had zich zonder slag of stoot in twintig jaar tijd over heel Europa verspreid en dat werd later toch de voedingsbodem voor de Verlichting die brak met elke vorm van religiositeit en fanatieke rechtzinnigheid. Maar daar ging weer wel de gruwelijke Dertigjarige geloofsoorlog en de poging van Lodewijk de Veertiende om heel Europa alsnog het katholicisme op te dringen aan vooraf. En eigenlijk ook de gruwel van de Hugenotenoorlogen en de Bartholomeusnacht, waarvoor de Katholieken nog nooit zijn berecht en terechtgewezen! Het was onze Willem de Derde die de strijdmacht onder legerleider Graaf Marlborough organiseerde om de hoogmoedige en decadente Zonnekoning in de slag bij Blindheim in 1704 tot opgave van dit voornemen te dwingen. Die Verlichting werd later vanuit de Duitse lutheraanse stad Koningsbergen via het gedachtengoed van Kant in gang gezet. Frappant is overigens ook weer dat de maatregelen die Hitler tegen de Joden afkondigde volledig overeenstemmen met de maatregelen die Luther in 1543 in zijn verhandeling 'Over de Joden en hun leugens' propageerde. Hitler had zijn afkeer van vreemdelingen die zich niet bekeren wilden niet van een vreemde. Hoe anders was dat in Holland, het land van de calvinistische Willem III die koning van Engeland werd. Daar leerde men voor het eerst in de historie, met de werken van de humanist Erasmus en de atheïst Spinoza in de hand, de wetten van de verdraagzaamheid.

Nu is weer het vreemde dat die wetten al veel eerder binnen de moslimcultuur, in Perzië waren geopenbaard na een 300 jaar lange periode van blinde, onderlinge, onverdraagzaamheid. Aangewakkerd door de Assassijnen, de opvolgers van de Salafisten, waren ze helaas daar weer teloorgegaan. Of, misschien beter gesteld, afgezonderd in een als ketters aangemerkte mystieke beleving van de Islam die weer heftig werd onderdrukt. Die der Alevieten en Ibadisten en natuurlijk met name de veel wijzere Soefi's!

Welnu: net als Hitler in 'Mein Kampf' had Mohammed in zijn Koran het stichten van een eenheidsrijk op het oog, dat korte metten maakte met het gekrakeel over allerlei vormen van religie en internationale betrekkingen die steeds weer in bloedige confrontaties spaak liepen.

De profeet Mani was hem voorafgegaan met bitter weinig succes. Die had alleen de hogere kringen van Parijs tot Perzië voor zijn oecumenische en dualistische leer weten te winnen. En de Christenen die Rome hadden omvergeworpen maakten elkaar inmiddels het leven zuur over de al dan niet goddelijke status van hun lichtend voorbeeld en over de nogal vreemdsoortige onbevleete ontvangenis. De feodale heersers van Byzantium hadden zich hun gedachtengoed eigen gemaakt op hoogst tirannieke wijze en dat Christendom volledig vervreemd van haar Gnostieke oorsprong die op de mythologie van Mesopotamië en Egypte terugging. De Joden hadden zich opnieuw vanuit Palestina verspreid nadat hen na hun opstanden door de Romeinen het bewonen van hun magisch centrum Jeruzalem - dat hun koninkje David ooit bloedig voor hen had veroverd op de echte Kanaänieten - was ontzegd. En de Romeinen - die eeuwen lang voor de samenhang van de Klassieke wereld hadden gezorgd - waren allang aan hun eigen decadentie en de rooftochten van Vandalen, Hunnen en de nederlagen in veldslagen met de Goten en Perzen, te gronde gegaan. Terwijl de Perzen als belangrijkste tegenstrevers door de Byzantijnse keizer [Heraclitus](#) in een beslissende veldslag bij [Nineve](#) in 627 volledig in de pan werden gehakt en een nog zwaardere nederlaag werd bezorgd toen de paar overgebleven Byzantijnen zelfs de Sassanidische hoofdstad [Ctesiphon](#) wisten te bezetten. Waarna de woestijnse Arabieren een makkie hadden om de wereld van de Oudheid aan zich te onderwerpen.

Kortom, de wereld verkeerde in wanorde en vanuit de nogal afgelegen handelscentra op het Arabisch schiereiland was het eenvoudig mogelijk door flink met het Arabische zwaard te zwaaien een nieuwe eenheidsleer te verspreiden. Door een toevallige samenloop van omstandigheden werden eerst de Perzen onder de voet gelopen en daarna stonden de Moslimlegers van het eerste kalifaat binnen de kortste keren met hun heilige zwaarden tot in midden Frankrijk en het westen van India.

De eerste islamieten waren bezeten van een veroveringszucht die alleen is te vergelijken met die van Alexander de Grote, het grote voorbeeld voor elke wereldleider, terwijl Lexie eigenlijk nog maar een kind was en alleen zijn leermeester wat wijzer. En later met die van Napoleon en Hitler! Met Hitlers Blitzkrieg heeft ze gemeen dat ze op een enorm motiverende doctrine was gebaseerd, wat betekende dat de strijders allen bekeerlingen waren die gezamenlijk hartstochtelijk in een heilige missie geloofden. Alweer een grote parallel! Nou werd die veroveringsdrang uiteindelijk gestopt door een kleine vloot van Portugese roofzuchtige oorlogsscheepjes. Onder invloed van de briljante ontdekkersdrang van Vasco da Gama en Magelhaes en onder opperbevel van Alfonso d'Albuquerque, de meest briljante oorlog strateeg ooit. Eerst de Spanjaarden en daarna de Hollanders en de Engelsen namen het stokje over om zo de Islam flink terug te dringen. Pas met de ontdekking van de bruikbaarheid van de aardolie in Irak en Arabië kon de Islam weer terug gaan slaan!

Nu is er nog een belangrijke parallel tussen christendom en Islam. Christus sprak in zijn Bergrede louter deemoed uit met de minderbedeelden en de zwakkeren maar elders predikte hij dat hij het zwaard zou brengen. Hoe dit te rijmen valt is duister. De vraag blijft of het geloof met het zwaard is te verdedigen of te verspreiden. Of dat het toch vooral op een deemoedige manier moet gebeuren!

De Koran is wat meer uitgesproken, maar even dualistisch. Geweld mag alleen worden aangewend als de Islam wordt aangevallen, dus uit zelfverdediging. Maar in het zwaardvers - de soera van Berouw - wordt gesteld: *Wanneer de heilige maanden voorbij zijn, doodt dan de afgodendienaren waar je hen ook vindt en grijpt hen en belegert hen en loert op hen uit elke hinderlaag.* Er wordt in het Zwaardvers geen gewag gemaakt van ongelovigen in het algemeen, maar alleen van veelgodendienaars (*mushrikun*); bovendien stelt de voorafgaande aya dat het gaat om hen waarmee een verbond is gesloten. Vermoedelijk betreft dit het Verdrag van Hudaibiyya dat Mohammed in 628 met de polytheïstische Arabieren sloot. *'Strijdt tegen hen die niet in God geloven en niet in de laatste dag en die niet verbieden wat God en Zijn gezant verboden hebben en die niet de godsdienst van de waarheid aanvaarden uit het midden van hen aan wie het boek gegeven is, totdat zij naar vermogen onderdanig de schatting betalen'.*

Vóór deze aya werd soera De Bedevaart 39-41 geopenbaard, dat vertaald kan worden als:

"Toestemming om te vechten is gegeven aan degenen tegen wie gevochten wordt, omdat hun onrecht is aangedaan; voorzeker God heeft de macht hen bij te staan."

Meteen na de dood van Mohammed werd die laatste versregel geïnterpreteerd als een aansporing maar meteen het heilige land te veroveren en op de Tempelberg de eerste moskee te stichten, ten teken van de overwinning op het Jodendom. Eeuwen later was dit de aanleiding voor Godfried van Bouillon uit het verre Vlaanderen om de Christelijke edelen van het Heilige Roomse Rijk over te halen dit heilige land op de moslim terug te veroveren. Godfried was verteld dat het graf van Christus in de Kerk van het Heilig Graf op afschuwelijke wijze met de grond was gelijk gemaakt. De houtsnippers van het kruis zouden er nog liggen om op te rapen. Een of andere paus had vanuit Clermont Ferrand opgeroepen tot een heilige Kruistocht die alle ridders zou pardonneren voor hun misdaden. Zoals niet veel later de gehate aflaten dat deden om er de bouw van de Sint Pieter mee te bekostigen. Bramante is er schathemeltje arm door geworden. De bouw moest na zijn dood door Michelangelo worden voltooid en die streek alle eer en geld op.

Maar er zijn ook een absoluut grote verschillen, zelfs antagonismen. De verspreiding van de Islam begon pas met de dood van de Grote laatste Profeet. De Blitzkrieg eindigde met de dood van de grote Leider. Wie weet hadden de Duitsers er beter aan gedaan ook tot de dood van Hitler te wachten en hem tot lichtend voorbeeld te maken, want de verspreiding van de Islam is eigenlijk veel succesvoller verlopen en nooit gestopt. Maar dit bedoel ik natuurlijk cynisch of

eigenlijk beter gesteld kunisch om met Peter Sloterdijk te spreken. Wel had Hitler begrepen dat het er om ging de olievelden van Irak en de Kaukasus te veroveren om in de opzet te kunnen slagen. En om gemene V2 bommen en net nog geen atoombommen te ontwikkelen om daarmee het Westen gruwelijk plat te branden om zo allereerst tweedracht te zaaien!

Wat de islamitische strijder motiveerde waren de vooruitzichten die de Koran aanreikte en die weer overeenkwamen met de vooruitzichten die de Christenen in het vooruitzicht stelden en hen het martelaarschap blijmoedig lieten dragen. Maar het Christendom bezigde met uitzondering van Lodewijk de Veertiende nooit doctrines die aan alle onderworpenen werden opgelegd op straffe van de dood bij weigering. (Daar kan ik over meepraten. Met de bijbel in hand weigerde ik dienst en ik kreeg alleen maar een S5, een gek verklaring, opgelegd. Dit is weer kunisch bedoeld want de Amsterdamse humor is niet dood te krijgen zolang de lepel in de brijpot staat!) Nou ja, Luther heeft een poging gewaagd met zijn traktaat over de niet te bekeren Joden. De islam veronderstelde een persoonlijk heil in een leven na de dood dat door het heldendom vergroot zal worden, zo ook de christenen. Maar niet de Duitsers die weer net als de Joden het heil van een volk tot motivatie verkozen. En net als de Joden verbonden ze dat met een existentieel verwoord door de duistere denker Heidegger: het primaat van het Zijn over het Zijnde. (Wat overigens volledig overeenstemt met de inzichten over de Nondualiteit in het Boeddhisme en de er aan voorafgaande B'on, als mix tussen religie en sjamanisme: er is alleen maar het besef van het Zijn dat als Bewustzijn alles schept en 1 geheel vormt als een begeesting die de vanuit allerlei religies of wetenschappen veronderstelde Realiteit als een ware illusie beschouwt!) Ook de Joden hadden van hun oorlogsgod via hun Grote Leidsman Mozes het onuitsprekbare 'Zijn' gemaakt dat op zichzelf ook weer zijnde is. De Joden belasten zichzelf met een schuld die door een Messias, een gezalfde, zou worden ingelost. De schuld was natuurlijk hun hybris die in een Nemesis zou kunnen eindigen zoals de Griekse mythologie het wil doen geloven. Welnu, ze hebben hun blijde verwachtingen niet opgegeven, maar het Christendom en de Islam tezamen zouden wel degelijk als de Nemesis van het Jodendom kunnen worden aangemerkt. De hoogmoed van Hitler in zijn poging het Derde Rijk te stichten schuilt ongetwijfeld in het onderschatten van de saamhorigheid van de tegenstrevers die elkaar in de Eerste Wereldoorlog nog roemloos en nietsontziend hadden afgeslacht.

En dat laatste is de grootste les van deze historische vergelijkingen:

Elke verspreiding van een opgedwongen eenheidsleer was gebaseerd op een superieure militaire strategie en een strak georganiseerde bewapening en vooral ook op een sprookjesachtige voorgespiegelde zaligmakende motivatie, gebruikmakend van de verdeeldheid en decadente weerzinwekkendheid en half zachtheid bij de tegenstanders.

Op dit moment baart de zogenaamde extremistische', salafistische Islam het vrije Westen grote zorgen en boezemt angst in door het plegen van gruwelijke aanslagen. Een nieuw kalifaat is in het leven geroepen dat aan het eerste en meest succesvolle kalifaat van Rashidun moet doen herinneren. De verspreiding van dit kalifaat gebeurt vanuit hetzelfde gebied in het Midden-Oosten. Dit kalifaat wil ook onomwonden de sharia invoeren die de burgerlijke staatswetten moet vervangen en in feite teruggaat op het boek Leviticus in het Oude Testament. Maar het lijkt er veel op dat dit een laatste poging is binnen de Islam om het vrije Westen met al haar decadente verleidingen te weerstaan in een rigide, maar overleefde, herleving van de oude leer. Osama bin Laden haalde het zwaardvers weer uit de mottenballen, kleepte het aan en ontwikkelde een strategie om de achilleshiel van dat vrije Westen met haar onmetelijke expansieve handelsdrang, bloot te leggen en dodelijk te treffen door middel van aanslagen van binnenuit.

Dat is nog maar een achttiental tal jaren geleden en sindsdien is het Westen uit een idyllische utopische droom ontwaakt. Het heeft draconische maatregelen moeten treffen om die gekwetste achilleshiel weer te doen aansterken. Ook zijn er inmiddels nieuwe elkaar tegenstrevende Islamitische regimes aan de macht gekomen die zich op de oude leer beroepen en zich heftig afzetten tegen elke vorm van Westerse overheersing en decadentie en tegen de staat Israël die met behulp van het Westen toch de droom van de kruisvaarders heeft weten te verwezenlijken. Ik doel hier op Iran en Saoedi-Arabië.

Maar het is duidelijker dan ooit dat vanuit het vrije Westen zich na de verwoestende Tweede Wereldoorlog, globalistisch een economisch en cultureel stelsel heeft ontwikkeld dat in vitaliteit en kracht zijn weerga niet kent. Nooit in de wereldgeschiedenis is het voorgevallen dat een sterk stelsel onderuit werd gehaald. Ook al zouden de terroristen nog naar zwaardere middelen kunnen grijpen zoals het inzetten van nucleaire wapens die ze via louche kanalen hebben weten te bemachtigen. Of naar de middelen die de wereldwijde cyberruimte beidt. Tegelijk zou zich dan de gehele wereld zich met alle kracht tegen hen keren, zoals dat uiteindelijk ook in WOII gebeurde.

Wel is er nu ineens een extra bijkomstigheid bijgekomen die de situatie voor het vrije Westen compliceert. Het bolsjewisme - ooit ook zo'n eenheidsstelsel dat zich met zeer extreme doctrines tegen het Westen afzette - leek zichzelf te gronde te hebben gericht door zich in de kracht van de extremistische Islam te vergissen of haar eigen kracht te overschatten. Het Westen bleek de kunst van het oorlogvoeren uiteindelijk heel goed meester door de beide extremen tegen elkaar uit te spelen. Het resultaat was dat Rusland, de bakermat van het bolsjewisme, in groot verval raakte, waarna het Westen aanbod haar overeind te helpen met behulp van de Westerse inzichten over economische en culturele opbouw.

Dat heeft even anders uitgepakt!

Aangezet door hetzelfde Islamitische extremisme dat de deelrepubliek Tsjetsjenië van de Federatie wilde doen afscheiden als een aparte

islamitische staat is er in Rusland een soort militaire dictatuur ontstaan die aan het vroegere kolonelsregime in Griekenland of Chili doet denken. Tegelijk heeft dat regime onder de leiding van Poetin een antiwesters revanchisme laten ontwikkelen dat het failliet van het Stalin-regime moet doen vergeten. Dat regime is bezig zich in te graven in een agressieve en verbeterde militaristische houding die Rusland weer op het wereldtoneel aanwezig moet stellen als een geduchte wereldmacht. Poetin brengt het gedachtengoed van Hitlers Mein Kampf weer tot leven met een idee dat een Russisch wereldrijk de wereld zou kunnen overheersen. Eerst is de Oekraïne daar de dupe van geworden toen dit land zich op Europa wilde oriënteren. Daarna heeft Poetin het failliete bewind van de Baath-partij van Assad Rusland - gebaseerd op het vredelievende karakter van de Alewieten - in staat gesteld om in het verscheurde Syrië het militaire heft in handen te nemen, om zich zo een spilpositie in de wereldpolitiek te kunnen verwerven. En nu dan heeft het zelfs de grootste tegenstrever Hillary Clinton weten uit te schakelen via de propagandatechnieken van de Nazi's verspreid middels het internet.

Maar ik twijfel er niet aan dat het allemaal niet zo'n vaart zal lopen mits het vrije Westen het hoofd koel houdt en de nodige afwerende maatregelen neemt die niet onbesuisd mogen zijn. In Syrië vindt een soort geïmplodeerde Derde Wereldoorlog plaats, die uiterst regionaal van karakter zal blijven. Zowel Rusland als de extremistische Islam richten zich op navrante schimmen uit het verleden die eigenlijk als sinds het eind van de Koude Oorlog definitief zijn ontmaskerd en ontkracht. Zij parasiteren op de Westerse verworvenheden op militair en technologisch vlak maar weten zelf niets te ontwikkelen of innoveren, anders dan perfide vernietigingsdrang. Elke Rus weet eigenlijk best dat men het Westen hard nodig heeft om in eigen land ook de welvaart te ontwikkelen waarvan men droomt. En elke Rus of Russin die de mogelijkheid kreeg is het land al verlaten om ergens in het Westen en bij voorkeur in de mondaine badplaatsen en welvarende metropolen z'n toevlucht te nemen. Ook het gros van de moslims voelt zich in hevige mate tot het vrije Westen aangetrokken om er zich aan te bieden voor de ongeschoolde en als minderwaardig beschouwde arbeid waaraan de welvarende westerling niet wil voldoen ondanks de enorme vraag. Zij zijn de nieuwe slaven van het Postmoderne in een nieuwe golf van kolonialisme, nu van het koloniseren van de volksbuurten ten bate van de stadselites.

Er is een tijd geweest waarbij met name de Ottomanen het de Christelijke wereld het leven heel erg zuur maakten. Ze veroverden Byzantium en maakten dat tot het centrum van hun rijk en ze beheersten vervolgens de Middellandse Zee tot aan Spanje toe, met marinevloten en met piratenschepen. Ze frustreerden de ontwikkeling van de Zuid-Europese handels koloniën en verhandelden de gevangengenomen christenen als slaven op de Arabische slavenmarkten, zoals de Euraziatische kanaten dat eerder deden met de Polen en de Russen. Hun Islamitische tegenstrevers de Egyptische Mammelukken

waren het Christendom veel goedgunstiger gezind omdat zij belang stelden in de handelsroutes naar de Oriënt tot aan China.

Het waren de Portugezen die de ban braken door de handelsroute via de oceanen te gaan exploreren die niet door tolgrenzen werden gehinderd. Daarna kwamen de Hollanders en de Engelsen die Amerika tot de bloeiende Nieuwe Wereld maakten waartegen geen kruit gewassen was.

Sindsdien is het Westen de bepalende factor in de wereld, die geen rigide eenheidsdenken duldt omdat zoiets de ontwikkeling van handel en technologie, waarvoor weer een wetenschap met een open blik nodig is, traineert. Sindsdien raakt het Westen in conflict met politieke en religieuze systemen die de waarheid laten bepalen door een heilig boek geschreven door een geheiligde profeet of leidsman waaraan het denken maar wordt overgelaten. Zo basaal is nu de tegenstelling tussen het Westen en islamieten of marxisten en leninisten. Het Westen heeft alle mensen tot vrije burgers verklaard die over een eigen hoogstpersoonlijke waarheid mogen beschikken mits die waarheden ook andere mogelijke waarheden eerbiedigen, hoe vreemd dit ook mogen klinken. Ook het Westen heeft zijn slaven nodig, maar die worden vrijverklaard en met open armen aangelokt en binnengehaald. En zo kon het gebeuren dat van heinde en verre wereldburgers naar het Westen trekken om daar de baantjes te bekleden die door de Westerlingen als slavenarbeid worden aangemerkt. Zo worden nu de Turken en de Syriërs of de Afrikanen met open armen ontvangen zolang ze maar als gewillige burgers zijn in te passen en onze slavenarbeid voor ons willen verrichten.

het betrekkelijke gelijk van Fortuyn en Wilders

En nu kom ik weer terug bij Wilders. Ook Wilders heeft in navolging van Fortuyn (die door de sociaaldemocratie die hem had voortgebracht, op een misdadige wijze werd verraden en om zeep geholpen), in feite het eenheidsdenken omarmd, door zichzelf tot de magister van zijn beweging te benoemen die geen tegenspraak duldt. Zo worden de principes en de simpele waarheden niet bezoedeld door eindeloos bedisselen en gekonkel. Hij wil met alle kracht op de gevaren van het voorgaande wijzen en aan de ellende herinneren die de gevierde voorvaders van die slaven ooit in het verleden hebben aangericht. En ook hij heeft het historisch gelijk aan zijn zijde.

Maar stel nu dat zijn PVV in Nederland een doorslaggevende fractieomvang in het Parlement verwerft samen met het Forum voor de Democratie; het zou zomaar kunnen. De huidige politiek werkt er hard en blind aan mee in al haar verlammende besluiteloosheid, corrumpering en hypocritocratisering. Het leidt geen twijfel dat Wilders meteen de Nederlandse burgerlijke truttigheid die door angstvalligheid wordt gevoed, op z'n nummer zou zetten en dat de burgertruttenpartijen - en dat zijn ze allemaal, van SP, via

hypocriet Liberaal en Links, tot SGP - geen weerwoord zouden hebben. Maar het leidt ook geen twijfel dat dit onmiddellijk een andere tegenbeweging zou oproepen die het failliet van de bestaande politieke verhoudingen extra zou bekrachtigen. Nou ja al gedenkwaardig heeft opgeroepen! Al ras is dan een nieuwe politieke beweging ontstaan die al het verzet tegen Wilders zal bundelen: een islamitische volkspartij! Die zal een sterke en krachtdadige minderheidsfractie in het Parlement gaan vormen die Wilders van repliek dient, maar door hem gevoeglijk wordt getolereerd omdat hij nu eenmaal geen potentaat is, maar een zeer principiële vrijheidsdenker die de Islam aanvalt op al haar onvrije sentimenten.

Natuurlijk gaan ze dan wel in het Parlement met elkaar op de vuist. Maar daar zal het bij blijven, want de Amsterdamse humor zal zegevieren ook al heeft Amsterdam gehuild waar ze eens heeft gelachen om met Zwarte Riek mee te zingen. Maar in de vier grote steden van de circulaire Randstad zou zo'n fractie wel eens zo groot kunnen gaan worden dat ze de stedelijke meerderheidscoalities gaat bepalen en haar specifieke islamitische cultuureisen gaat doordrukken. Het 'minder, minder' blijkt dan een wegstervende wanhopige noodkreet die steeds minder gehoor vindt. Dan zal in de binnenstad het nu nog verboden rondbazuinen van het oproepen tot het gebed gaan doorklinken via de minaretten van de moskeeën rond die binnenstad. Het carillon van de Westertoren zal overstemd geraken. En natuurlijk ook het afschaffen van grootstedelijke Sinterklaasintochten en Gayparades. *Sinterklaas wordt vervangen door de Heilige Zwarte Klaziena die op een bezemsteel door het Amsterdamse zwerk zwiert, vergezeld en geholpen door Love-Piet op een scooter met een zak vol cadeautjes voor Jan, Mo, Jerry, Delilah en Sylvana en wie nog meer allemaal zonder onderscheid, halleluja! Pas dan zal de opdeling van het land in stad-en-land en binnenstad-en-buitenwijk echt vorm gaan krijgen naar religieus en 'raciale' indeling!* Nu zijn deze ontwikkelingen al lang in gang gezet door de Turkse en Marokkaanse culturele organisaties die pretenderen de integratie na te streven. Voorop loopt Milli Gorus, dat niets anders is dan de culturele tak van de APK-partij van Erbakan en Erdokan. Door te politiseren zullen ze via de democratische kanalen alsnog afronden waar de Ottomanen schipbreuk leden in Lepanto, bij Wenen en op Malta. De Moren die ooit werden teruggedreven door de Katholieke Spaanse Koningen, keren van binnenuit weer terug. Op uitnodiging nota bene!

Ik zou dit willen typeren als een proces van *Istamboelisering*: het verdringen van het oorspronkelijke ontkerstende proletariaat met hun typische grootstedelijke-verdraagzame cultuur. Natuurlijk is dit geen multiculturaliteit maar een snel doorgevoerde dueel gespleten monoculturaliteit die lak heeft aan al het oude en dat smalend te kakken zet. Amsterdam is vanuit Oost en West bezig te veranderen in Islamadam-aan-de-Amstel-en-het-IJ. Maar het zou ook zomaar een Sarajevo-tussen-de-dijken kunnen worden. Vanuit de achterlijke dorpen in Anatolië en het Rifgebergte werden stiekem hele families overgehaald zich bij het nageslacht te voegen dat al in Oost en West

een plekje had verworven in de door Jan Schaefer stadsvernieuwde buurten. Het kolonialisme van de vroegere moslimwereld wordt op z'n kop gezet door een vermakelijke vorm van neo-postkolonialisme waar geen kruit tegen gewassen is! Dat vormt het drama van de vrolijke, voetbalminnende autochtonen die met de staart tussen de benen afdruipten, zoals ooit na 1454 de christenen in Constantinopel. Het zijn de extreme geloven die zorgen voor de verspreiding en de buitensluiting, waar de moderniteit nog vermengde en veranderde.

Toch past hier geen enkel moreel of politiek oordeel. Het is slechts objectief aan te merken als een proces van historische verandering en Nietzscheaanse 'Ewige Wiederkehr'. Zoals ook de verandering wel weer zal omkeren omdat via het onderwijs vooral de moslimvrouwen zullen worden bekeerd tot het (Trance-)Modernisme. Postmodernisme is een intellectuele modegril, een illusie, een aberratie. Uiteindelijk zal alles wel vervolendamiseren. Ooit in een artikel - gepubliceerd in OASE in 1985 - over het Paleisplein als plein van levensgrote betekenis, zowel nationaal, Europees als wereldwijd (dat ziet elke toerist in 1 oogopslag) waarbij Het Paleis als een Architectonisch Icoon voor zichzelf staat - heb ik het volgende voorspeld: *Het Modernisme neigt ertoe ons in alle consumentistische wetmatigheid eensgezind in toeristen te veranderen die bij elkaar op bezoek komen als al het zware werk is geautomatiseerd en de derde sector hyperactief resteert.*

De moderne wereld verandert dan in een volledig toeristisch spektakel dat tegelijk een immens kinderpretpark zal vormen. Eindelijk zal de vrije ontwikkeling van de originaliteit en de spontaniteit van elk kind in het middelpunt staan van alle aandacht! Zoals Volendam en de Efteling - in samenhang - omgevormd tot een immens pretpark. Reizen is dan niet meer mogelijk als alleen in onze stoutste dromen. In werkelijkheid zullen we allen toeristen worden die ons geld verdienen in de multiculturele en van elke religieuze betekenis ontdane wereldtoeristenindustrie!

De Milli-Gorus moskee in de glorieus vernieuwde Amsterdamse-Schoolwijk De Baarsjes. Ontworpen door een Frans-Joodse architect die er een duur woningbouwcomplex omheen bouwde in een zwaar aangezette synagogestijl die misschien wel aan de moskee weerstand zou moeten bieden! Hoe curieus.

Het zou Holland volledig op z'n kop zetten en het polderland veranderen in een tweestromenland dat de wereld voor zou gaan in het verkondigen van onsamenhangende en tweeslachtige taal.

En zolang het bij dat verkondigen blijft zal het een hele opluchting betekenen. Het zou de volledige ineenstorting van de Sociaaldemocratie met zich meebrengen door deze te ontmaskeren als de verhaspelaars van onze Westerse waarden en cultuur die hoogst hypocriet hebben meegehandeld op de lageloonslavenmarkten van Anatolië en het Rifgebergte. En in het in de uitverkoop zetten van haar eigen verworvenheden, zoals de sociale zorg en voorzieningen in de publieke ruimte en het vervangen van haar achterban door massaal geïmporteerde derdewereldlanders die maar toe blijven stromen ook onder de mazen van de grenzen door. Want laten we wel zijn: zoals ooit Stalin en Mao het communisme corrumpeerden, zo corrumpeerde Wim Kok in Nederland en Tony Blair in Engeland de verworvenheden van de Verzorgingsstaat in de negentiger jaren. Pim Fortuyn maakte dat in zijn boek 'De puinhopen van Paars' in klare taal duidelijk en nam het op zich dat te herstellen. Daarom werd hij een volksheld en een volksleider die nooit aan de macht mocht komen. Hij maakte ook duidelijk dat als er te veel immigranten werden toegelaten die onze liberale culturele waarden, zoals het beschermen van de rechten van vrouwen en homo's, in gevaar zouden brengen. Hij werd vervolgens in hevige mate gedemoniseerd in plaats van open met hem in debat te gaan. Al was dat debat natuurlijk godsonmogelijk. Wim Kok ging daarin voorop en het leidde tot de moord op de briljante en dappere politicus. En Marcel van Dam had zoals altijd het laatste woord: "U bent een minderwaardig mens". Of hij ook heimelijk de daad bij woord voegde weten we niet. Het is slechts gissen. Uiteindelijk bracht

Diederik Samson het afbraakbeleid tot perfectie door de suggestie dat het om de houdbaarheid van de sociale verworvenheden zou gaan waar de neoliberalen wel voor op zouden komen.

Het is misschien onmogelijk de verzorgingsstaat te bewaren. Maar dan moet hier diepgravend over worden gesoebat met respect voor vermeende tegenstanders als Baudet en Wilders. Maar voorlopig is daar alleen een postcommunist als Paul Scheffer toe in staat die weer te laf was om de PvdA over te nemen. (Of werd ook hij door partijdictator Marcel van Dam al te zeer gekapitteld en geïntimideerd, zoals later Wouter Bos?) Het afdoen en demoniseren van politieke tegenstanders is tegenwoordig bon ton, maar evenzogoed zeer afkeurenswaardig.

Voorbeeld: een reactie op een belachelijke Baudet-cartoon van Oppenheimer in de NRC, 28-3-2019, waarin Baudet in het pakje van Charley Chaplin in 'The Great Dictator' wordt gehesen: Baudet neemt het nota bene op voor onze Joods-Christelijke Noord-Europese cultuur, die weliswaar is verbonden met het kolonialisme maar ook de grondslag was voor de vrijzinnigheid die elke vorm van overheersend denken aan de kaak stelde! Baudet als dictator van Holland voorstellen is een gotspe voor een Joods iemand als Oppenheimer. Baudet baseert zich nota bene op Tocqueville die principieel pleit voor een politiek gekozen stelsel in nationaal verband, waaraan wel de USA van Trump maar niet de EU voldoet.

Juist!! Goed bezig! Er moet zo snel mogelijk iemand opstaan om deze neo-nazi, fascist, racist, seksist, nationalist en eufemistisch, extreem-rechts, en pro-raszuiverheid persoon van kant te maken.....
Wat een ongelooflijke loser ben

Maar Holland was ook de bakermat voor een herleving van het prediken van hel en verdoemenis, vooral in protestantse kringen. Altijd al vormde dit een aspect van rechtzinnig religieus en politiek denken, dat zich kenmerkt door een paranoïde bipolariteit waarbij uitdrukkelijke heiligheid tegenover een absolute verderfelijkheid wordt gesteld. Nuance en dubbelzinnigheid wordt altijd met oproepen tot verbaal of letterlijk geweld uitgebannen! Ik ben in de

zeventiger en tachtiger jaren deel geweest van het intellectuele 'cultuur-marxistische' milieu dat ons nu in zijn houtgreep heeft. Ik heb toen Paul Scheffer leren kennen en heb het drama dat hij in 2001 constateerde al eind jaren zeventig onder mijn ogen zien voltrekken. Ik wenste met de mensen die met dat drama werden opgezadeld - de mensen in de vernieuwde volksbuurten - in gesprek te blijven. Ik werd ook met nogal corrupte PvdA-politici geconfronteerd en floot ze terug. Dat is me niet in dank afgenomen en ik werd op een elegante manier buiten de bureaucratische burelendeur gewerkt. Dat gebeurde, hoewel ik me nooit ergens over uitliet, op een hoogst onverkwikkelijke manier waarbij door mijn linkse collega's alle bedisseltrucs werden ingezet waar vroeger de communisten en fascistten zo bedreven in waren: verdacht maken, selectieve verontwaardiging tonen, drogredenen voorschotelen ad hominem of ad hitleram, dweperij en pathetiek tentoonspreiden, generaliseren en geringschatten en vooral intimideren door onder valse voorwendsels en emoties toegedachte tegenstanders de mond te snoeren. Oftewel alles wat bedenkelijk is iemand toedenken! Dat alles ontwikkelde zich tot vorm van verbale intimidatie waarvan ook Fortuyn, Wilders en nu dus Baudet het slachtoffer werden. Ik werd eerder nog om wat men mij toedacht via een goede afvloeiingsregeling met invaliditeitspensioen gestuurd. Met dank aan Kok!

In dit geval draait alles om de hernieuwde invloed van de Islam op de cultuur in Noord-Europa. En ik geef toe: ik vind de Islam een fascistoïde gruwel vooral naar vrouwen en anders-geaarden toe, waartoe ik mezelf ook reken! Het was de ook op deze manier uitgeschakelde Hirsi-Ali die samen met Theo van Gogh dat aanklaarde. Beiden hadden het loodje moeten leggen en links stond erbij en keek erna. Terwijl ze in het geval van de fatwa rond de 'Duivelsverzen' van Salman Rushdie wel resoluut partij kozen voor het slachtoffer. Waarschijnlijk omdat het intellectuele idool en cultuurocoon Susan Sontag hiertoe overtuigend en doortastend opriep.¹ Ergens bewijst dit - en dat bevestigen ook de uitspraken van Paul Scheffer - dat links best wel weet waar de schoen wringt, maar opportunistisch eenzijdig kiest voor de voorlopige en nog bedreigde, minderheid van de immigranten. Maar ook zij zijn best wel benauwd voor de verstoten Syriërs en de ontheemde Afrikanen die Europa nauwelijks beheersbaar overspoelen. Nu is er ook veel voor te zeggen om hen welkom te heten, maar het verdoemen van een andere mening is bedoeld om dat niet bespreekbaar te maken. En dus om het eigen gelijk te heiligen!

Want het zowel links als rechts verketteren dient alleen een kortzichtige afkeer om op Freudiaanse wijze het eigen onbehagen te verdringen. En om een denkbeeldige vijand te creëren om er al het kwaad op te projecteren. Het is een moderne vorm van politiek Manicheïsme, niet alleen bedoeld om kiezers af te schrikken of te

¹ Ze deed dat ook in het geval van de lange en heilloze Servische (= Christen-orthodoxe) belegering van het Islamitische en Olympische Sarajevo, midden jaren 90. Hier ging het er haar om het Westen op te roepen om zonder partij te kiezen daadkrachtig op te treden. Maar het bleef een 'wachten op Godot', dat ze daar heel sprekend letterlijk in scène zette om de bevolking een hart onder de riem te steken! Als kunstzinnige hartenkreet!

imponeren. Het is vooral laaghartige onverdraagzaamheid, gebruikmakend van mediamieke machtsposities. Maar wat op dit punt cruciaal is dat men zich in een beweging door zelf ophemelt en men zo meent te demonstreren hoe goed men het met de wereld voorheeft. En dat is nogal gemakkelijk want men draagt zelf de lasten niet, maar men schernt zich juist af in de eigen comfortabele leefomstandigheden. Het is precies op dit punt waar Baudet zijn misrekeningen maakt. In de tijd van Tocqueville kon iedereen in burgerlijke kringen nog meedenken en -bepalen en werd het plebs buiten het stembokje gehouden. Wel ontging Tocqueville dat het Amerikaanse Democratische stelsel volstrekt niet divers was en vooruitliep op een twee scheiding die in een burgeroorlog uitmondde rond het afschaffen van de slavernij. Die tweescheiding is altijd een fnuikend aspect van de Amerikaanse politiek gebleven! Nu gelden echter vooral de wetten van de mediamieke grootspraak, nog ooit ontwikkeld in het Interbellum door de communisten en fascistten tezamen onder de noemer van **Agitatie Propaganda**! En wel door niet meer vanaf de kansel maar via de radio en de tv te prediken wat goed is en de duivels aangemerkte tegenstanders te intimideren. Die duivels zijn niets minder dan de zondebokken die men in de dagelijkse werkelijkheid niet onder ogen te hoeven zien. Dat vormt het aloude principe van de zondebok, zoals beschreven door de Franse postmoderne filosoof René Girard. En dit principe zou met name Baudet kunnen opbreken als hij hier geen aandacht aan schenkt, net als eerder Fortuyn!² Het internet levert nu een medium dat dit weer op zijn kop kan zetten door tegengeluiden een makkelijk te vinden alternatieve plek toe te kennen. Of zelfs die plek nadrukkelijk gewiekt naar voren te schuiven. Dat zijn dan de wetten van de SEO, de Search-Engine-Optimalization, om het 'adderengebroid' te laten kruipen.

De zogenaamde populistten verwoorden wat als zijnde duivels, taboe is verklaard. Het vormen twee richtingen om te verwerken dat het uit de hand is gelopen om arbeidskrachten aan te werven uit islamitische

² Zie: René GIRARD; **De ZONDEBOK**, Uitgeverij Kok Agora, Kampen 1993.

Ook: **RENÉ GIRARDS ZONDEBOKTHEORIE EN SOCIAAL OSTRACISME**, TOEGEPAST OP DRIE MODERNE ROMANS; Ibi Vandenkerkhove, Universiteit van Gent, 2011

Zo schrijft Vandenkerkhove op pg 43 van zijn 'verhandeling':

'Zowel in de theorie over het zondebokmechanisme als over sociaal ostracisme blijkt de enorme macht van de groep. Wanneer het gedrag van een individu wordt afgekeurd door de andere leden van de groep, kan dit ernstige gevolgen hebben. Als we anderen bekijken door "de lenzen van groepsidentiteit" lijkt het veel minder wreed om uitgestoten te kwetsen en te negeren (Brehm et al. 2006: 136). (...) Groepsleden die niet conformeren aan de waarden van de groep, dreigen verstoten te worden. Normering speelt een belangrijke rol bij sociale exclusie. Door individuen uit te sluiten die sociaal abnormaal gedrag vertonen, geeft de ingroep aan wat binnen de ingroep kan en wat niet aanvaard wordt. Zo versterkt de gemeenschap haar groepscohesie (Brehm et al. 2006: 284). Groepsbehoud is een fundamenteel motief in het zondebokmechanisme. De groep beschermt zichzelf voor verval door een schuldige aan te wijzen voor de crisis. Door de verantwoordelijke van de crisis te elimineren denkt men de gehele sociale crisis te vernietigen. Een enkeling of een minderheidsgroep wordt opgeofferd om de verbondenheid en veiligheid van de ingroep te verzekeren.' En op pg. 69 : 'Volgens (...) de zondeboktheorie kan het zondebokmechanisme pas werken als de vervolgers oprecht overtuigd zijn van de schuld van de zondebok. Ondanks de relatieve zwakte van het slachtoffer in de ingroep, zien de groepsleden de zondebok toch als erg schadelijk en gevaarlijk. De vervolgers geloven dat de zondebok de enige verantwoordelijke is voor het onheil en de crisis in de samenleving. Volgens die logica, de rede van de zondebok, moet de zondebok verwijderd worden uit de groep om de stabiliteit terug te brengen.'

landen die nu aan hun bedreigende identiteiten vasthouden en van onze sociale voorzieningen profiteren samen met hun grootfamilies die zij hier naartoe konden brengen. De verkettering van Geert Wilders is absurd, want wat zou hij in hemelsnaam voor kwaad kunnen aanrichten. Minder Marokkanen? En wat zou de Renaissance van de Noord-Europese cultuur nou toch wel kunnen opleveren wat ondemocratisch en afschrikwekkend zou kunnen worden, anders dan het bevestigen van onze hoge moraal sinds Erasmus en Spinoza! Wilders bracht in navolging van 'Submission' van Van Gogh en Hirsi Ali de film 'Fitna' uit. Hij werd erom terechtgewezen. want die film zou een uiting zijn van afkeer, haat en geweld. De aanslag van Breivik werd zelf als bewijs aangemerkt! Terwijl de film juist wilde demonstreren hoe men bezig was geweest dat met de ogen dicht in huis te halen. 'Oikofobie', de kwalificatie die Baudet aandraagt in dit verband is misschien een aardige vondst, maar heel misleidend. Want er bestaat geen angst voor het eigen huis of het verlies daarvan, maar een verdringing van die angst middels het verkondigen van een utopische beleefde gezamenlijke zaligheid. De film van Van Gogh en Hirsi Ali stelde dat dit alleen kan onder de voorwaarde van onze onderwerping aan een geloof dat beslist wil overkoepelen. En nu niet meer geprojecteerd in het hiernamaals.

Wilders stelt dat de Islam per definitie fascistoïde is, maar ik vond de film nogal pover. Op mijn website wordt het bedenkelijke karakter van de Islam, ook met zijn meer bedachtzame keerzijdes op een veel genuanceerder manier belicht in de essays 'Samarkandmanuscript' en 'Madonna als Isis'. Maar Jeruzalem is de heilige stad voor Joden en Christenen en die stad is overlopen door de jihadisten en een tweede keer door Saladin. De eerste keer bouwden zij op de heilige Tempelberg de eerste moskee - Al-Aqsa genaamd - om een monument op te richten voor de mythe dat Mohammed daar ten hemel zou zijn gevaren, een mythe die van de Christenen was afgekeken. Vervolgens maakten ze de Grafkerk, waar Christus vermeend begraven zou liggen, met de grond gelijk. Hoe men het ook wendt of keert: Palestina is alleen voor Joden en Christenen het Heilige Land en voor de Joden ooit het 'beloofde'. Wilders werpt zich op voor het behartigen van de Joodse Zaak. Hij verdient alle recht van spreken en een pluim voor zijn dapperheid. Maar ik vrees dat de verkettering aan de ene kant het schuldgevoel maskeert dat de hele Nederlandse politieke elite doorspekt voor het in huis halen van een fascistoïde cultuur, toen en nu. Of voor het na de oorlog laten voortwoekeren van abject kolonialisme tot aan het willen terugveroveren van Indonesië. Hier treft zeker de huidige PvdA de nodige blaam omdat het naoorlogse kabinet Drees/Van Schaik in 1948 de bizarre 'politieele acties' startte om Indonesië opnieuw te gaan koloniseren na dat al 300 jaar te hebben gedaan. Dat kostte binnen een jaar 100.000 Indonesische slachtoffers en werd op last van de VN een halt toegeroepen! En dat Terwijl ons land net het juk van een kolonisator had afgeworpen. De PvdA proclameerde dat nota bene in haar lijfblad 'Het Vrije Volk'. Er waren sociaaldemocraten die hier grote moeite mee hadden maar de communisten die weigerden hieraan mee te werken werden alom verketterd! Nooit heeft de PvdA hier spijt

van betuigd en ook het walgelijke Van Heutsz-monument in Amsterdam-Zuid is nooit afgebroken, alleen maar hypocriet omgedoopt tot Nederland-Indië monument! Alleen een plaquette met de kop van Van Heutsz werd weggehaald!

Maar aan de andere kant kan het ook een poging zijn de angst voor de intimiderende kanten voor hun in Nederland openlijk opererende bedenkelijke cultuurdragers te beteugelen. Of misschien is het zelfs eigenlijk een poging om de 'gewone Nederlanders' met z'n 'weinig verheffende' en vaak ondeugende popcultuur, massaal als racisten weg te zetten. Dan toont het de perfide en hypocriete afkeer die de elite ter meerdere eer en glorie botviert. Wilders en Baudet zijn echter eigenlijk verwoede illusionisten die zich stuk lopen op het feitelijke gegeven dat het pleit al is beslecht. Hun verkettering maakt al niets meer uit. Door hun mening te respecteren of hen zelfs gewoon in het gelijk te stellen zou er nog steeds niets kunnen worden voorkomen of gekeerd. Want gedane zaken nemen geen keer. Het was Van Gogh die hier een scherp oog voor had met een sardonische schaterlach! Getuige zijn bundel columns uit 2003 'Allah, weet het beter'.

Maar er is meer aan de hand! In de Tweede Kamer botsten Baudet en PvdA-leider Asscher over hun wederzijdse politieke overtuigingen. En wel nadat Asscher Baudet uitsloot van een gezamenlijke regeringsverantwoordelijkheid. Baudet concludeerde dat er sprake was van fundamentele ideologische verschillen. In de filosofie van Lyotard heet dat een 'Differend' een onoverkomelijke verschilligheid of tweespalt. Hoe daar mee om te gaan is een kwestie van goede zeden of een handelen te kwader trouw. En zo iets weerspiegelt de 'postmoderne conditie', aldus Lyotard. Baudet lijkt dan een standpunt in te nemen dat overeenkomt met dat van de neoconservatieve denker Leo Strauss. Maar misschien wel meer nog met dat van de Engelse postdeleuziaan en inhumanist Nick Land die opteert voor het onmenselijke accelereren via de Artificiële Intelligentie. Land grijpt terug op het Franse postmoderne denken van de oneindige versnellingen van Paul Virilio van na Gilles Deleuze en zijn schizoanalyses. Maar waar Virilio kritiseert, hemelt Land het inhumane op! Baudet toont zich zeer belezen en postmodern onderlegt, terwijl Asscher blijkbaar niet weet waarover het gaat en alleen door een immense afkeer wordt gedreven die alleen maar Freudiaans lijkt te kunnen worden geïd.

In ieder geval stukt hier het debat en verschijnt er een dreiging van machtsvertoon en wederzijds politiek geweld. En dan niet van Communisme versus Fascisme, maar van fascismen van alle kanten, zoals Deleuze dat ooit begreep in navolging van Nietzsche en Freud. Ik denk dat de soep niet zo heet zal worden gegeten als opgediend zolang het democratische proces en de culturele veelvuldigheid in gang wordt gehouden. Zelfs zullen beide partijen misschien elkaar wel weer benaderen als blijkt dat de klimaatsverandering onmiskenbaar dramatisch doorzet, de dreiging van Islamitisch terrorisme ons welzijn alom betreft en de door beiden bewierookte hoog-burgerlijke cultuur in gevaar komt door de crisis. Misschien

moet dan Asscher wel Baudet's en Baudet wel Asschers gelijk erkennen! Maar als er een economische crisis uitbreekt zou dat ook de niet te beteugelen ban kunnen breken. Zoals ook ooit in het Interbellum gebeurde! Iedereen zal dan elkaar van het 'fascistisch zijn' gaan beschuldigen om er moord en doodslag mee te motiveren! En met de opgeklopte onverzoenlijke weerzin van de Islamisering zal dat een aanvang nemen. Maar voorlopig overheersen gelukkig de goede zeden.

Uit de ontwikkeling van IS en het Syrisch Kalifaat blijkt eigenlijk vooral het Westers onvermogen om de wereldleiding te behouden onder aanvoering van Amerika. Bin Laden en ISIS waren voor alles een aanval op de Amerikaanse suprematie, als laatste door Hillary Clinton behartigd! Trump is allang op andere gedachten gebracht, al greep hij nog wel even krachtdadig in toen het plots vanuit Iran ernstig uit de hand dreigde te gaan lopen met een bedreiging van de staat Israël!

Fortuyn was eigenlijk een vrijzinnige sociaaldemocraat die tot de erkenning van deze ongelukkige samenloop van omstandigheden concludeerde. Hij kritiseerde Paars om het inzetten van de koers van het privatiseren van de sociale voorzieningen; een neo-liberale politiek die in zijn ogen desastreus zou uitpakken. Hij brak door het taboe om te benoemen dat het onverhoopt naar Nederland halen van grote groepen Surinamers, Marokkanen en Turken van het onderontwikkelde platteland en daarna vele immigranten en asielzoekers het ontstaan van getto's had veroorzaakt. Velen raakten in de verloederende opvangwijken aan lagerwal.

In Amerika was te zien geweest hoe de drugcultuur hen in de greep kreeg. Die cultuur was aanvankelijk daar een uitvloeisel van de hyppiecultuur. Zwarte wijken waren door de 'Human Rights' beweging juist eerst aan de invloed van de drugsmaffia ontkomen. Die invloed verliep via de gemeenschappen van de 'Hispanics' die onder invloed kwamen te staan van de Zuid-Amerikaanse drugcartels. Maar wel was de politie in heel Amerika erdoor verhard. Dat uitte zich met name in de zwarte volksbuurten, waarna het snel in de grote steden bergafwaarts ging. En zo iets was ook in Nederland gebeurd! Aan enige beperking of goed begeleide opvang was nooit gedacht. Fortuyn riep op tot bezinning en beperking, maar beslist niet tot vormen van discriminatie! En met name de PvdA was aan te rekenen dat zij hier allemaal naïef en gewillig in mee was gegaan, zonder nadrukkelijk aan de bel te trekken. Als eerste verwerd de Bijlmer tot een achterbuurt, waarbij de vandaaruit afkomstige drugsverslaafden de binnenstad van Amsterdam onveilig begonnen te maken! (Als binnenstadsbewoner heb ik dat heel letterlijk aan den lijve ondervonden!) Maar als door wespen gestoken reageerden de linkse politici met Marcel van Dam en Paul Rozenmuller voorop door hem publiekelijk aan de schandpaal te nagelen. Met de moord op Fortuyn tot gevolg! Door een gerichte stadssanering van zowel De Bijlmer als De Wallen werd op bewonderenswaardige wijze daar het tij volledig gekeerd. Nederland werd zo juist een proeftuin voor het terugdringen van discriminatie en bevorderen van integratie!

Wilders was een navolger van het neoliberale denken van Bolkestein die voor de Joods-Christelijke gemeenschap wenste op te komen. En Baudet greep terug op het conservatisme van voor de Franse Revolutie in navolging van Alexis De Tocqueville en Edmund Burke en nu dan Leo Strauss. Allen waarschuwden ze voor omwentelingen die de beheersbaarheid van de oude stadswijken in gevaar brachten door etnische spanningen. Om dat te keren opteerden ze voor een sterke natiestaat tegenover een ondemocratische, supranationale, zichzelf verrijkende bureaucratie die in Brussel zetelt. In weerwil van Strauss' gedachte om de politiek letterlijk links te laten liggen, besloot Baudet een politiek experiment aan te gaan als dwarsdenker. Het zou hem kunnen opbreken, omdat hij een gewillig object voor verkettering wordt! Een tweede politieke moord op een oppositieleider kan het gevolg zijn, waarna dit alles weer hypocriet wordt gesust. De Sociaaldemocratie heeft het op slinkse wijze opgegeven om voor haar eigen achterban en verworvenheden te vechten, zoals ooit nog wel op Malta gebeurde door de ridders van de Maltezer Orde om het Christendom te verdedigen. De Sociaaldemocratie heeft nu al te lang gezapig op haar terechte negentiende-eeuwse lauweren gerust, verdiend door eminente voorlopers als Ferdinand Lasalle, Eduard Bernstein, Max Weber en Emmaline Pankhurst! De Sociaaldemocratie heeft al te lang een dubbelspel gespeeld door zogenaamd in het belang van minderbedeelden met vuige projectontwikkelaars te heulen. De Amsterdamse metro is daarvan het laatste net niet ongelukkige voorbeeld, hoe voortreffelijk ook vormgegeven. Dat heeft in Holland prachtige nieuwe woonwijken en vernieuwde volksbuurten en een futuristische infrastructuur en bestuurs- zaken- en toeristencentra opgeleverd. Het heeft Holland dominant doen opkloppen in de vaart der volkeren al dreigt dat nu door een overbelasting van het milieu ook vooral hier ter plaatse spaak te lopen. En ze heeft zich weten te compromitteren, zowel in economische als culturele zin door op baantjesjacht te gaan. Maar ze heeft ook een neokolonialisme in het leven geroepen die nu tot grote spanningen leidt omdat men de profeet nu eenmaal niet in z'n hemd mag zetten, waardoor de Hollanders door de nieuwkomers zijn gegijzeld. Er is nu een tijd aangebroken waarbij de naar de betere woningen in randsteden als Almere en Lelystad vertrokken oorspronkelijke aanhang, zich verlustigt aan de afgang van de nu bedremmelde surrealistische wereldverbeteraars.

Ik woonde in een oude Amsterdamse volksbuurt; de eerste buurt waar Jan Schaefer begon met de stadsvernieuwing. Ik ben geboren en opgegroeid in Holten dat op de Sallandse Heuvelrug ligt en enige jaren geleden door het stadje Rijssen is geannexeerd. Rijssen is de bakermat van het 'zwarte kousen'-dom, van de benepen SGP-politiek. Ik zat er op de School-met-de-Bijbel. Maar al die praatjes over het kindje Jezus en de onbevleete ontvangende Moeder Maria vond ik maar flauwekul al drongen mijn ouders mij die onzin al te nadrukkelijk op met inzet van geweld en hysterie. Er leek geen ontkomen aan maar met

het ontstaan van het provotariaat in Amsterdam wist ik dat ik Holten en Rijssen ontvluchten moest en naar Amsterdam moest trekken om daar de vrijheid van denken te gaan exploreren. Ik streek daar neer in 1973. Na enige omzwervingen langs allerlei aftandse woningen belandde ik dus in die volksbuurt in een woongroep tegenover de arbeiderspaleizen van de Amsterdamse School, de Zaanhof en Het Schip. Vroeger huisde daar menige maat waarmee ik elke week op het voetbalveld rondhuppelde. Maar bijna allen zijn ze vertrokken toen hun kinderen in hun ontwikkeling hinder ondervonden van de zwarte scholen en de baldadige jeugdbendes die toen al pistolen op zak droegen om mee te dreigen. De bendeleden zijn inmiddels door de Mocromaffia gerekruteerd. Zo heb ik de SGP-buren ingeruild voor het omgeven worden door mensen met een nog bizarder woestijngeloof dat nog veel vijandiger staat tegenover het vrijdenken dan die benepen SGP-ers die al afdoende door onze dorpsdokter Schönfeld-Wichers - 'Belcampo' - waren geopersifleerd. Nu ben ik samen met de laatste Amsterdamse stervelingen een oude van dage die elk jaar bij de huisartsenpraktijk een griep prik moeten gaan halen vlak voor de winter. Ik spreek er af en toe wel eens eentje bij de trombosedienst waar alle hartkneusjes het dunne bloed ter controle uit de rechtermiddelvinger laten knijpen. Ze klagen steen en been. Ze voelen zich verweesd en niet meer thuis, maar kunnen geen kant op. De pensioenen groeien allang niet meer mee met de prijzen en de bejaardenflat wordt verafschuwd omdat ze ook allang mekaar niet meer kunnen zien of luchten. Dan maar onderduiken in een WIBO-woning, hoe onbetaalbaar ook? Want ons in een huurkazerne stoppen willen ze al sinds de PvdA de woningwet te gelde maakte, met de Bijlmer als het afschuwwekkende toekomstperspectief.

Maar nu is het leed sinds kort helemaal niet meer te overzien. Want die tsunami van vreemdelingen wilde massaal niet integreren, maar van de uitkeringen trekken. En nu moeten zij zich van hen die nog jong en onstuimig zijn (hip-hop noemen ze dat), maar gaan aanpassen als ze nog in de buurtcultuur willen passen die divers en multiculti is geworden. Want ze zijn inmiddels verre in de minderheid, maar niet als zodanig aangemerkt. Nou, het hoeft niet meer en Maarten wil de pijp ook maar niet aanpakken! Nou ja, het loopt ook allemaal wel weer los, als je natje en je droogje maar op tijd krijgt en de vermaledijde Telegraaf of Het Parool nog dagelijks in de bus valt! (De Waarheid bestaat helaas niet meer, al was die niet om door te komen.) Want al die rare snuiters geven toch ook nog wel weer veel leven in de brouwerij dat toch eigenlijk ook wel steeds gezapiger aan het worden was!

Ik sluit me dus met hun achter aan in de rij voor de voordeur van de praktijk. Plotseling hoor ik een snerpand sirene-akkoord naar me toe waaien en er stopt een gehaaste ambulance voor de deur. Twee broeders trekken een brancard naar buiten die ijlings naar binnen wordt gereden, terwijl wij moeten uitwijken en opzouten. Nou zijn we allemaal oud, de een nog verstokter dan de ander. En eentje heeft van de schrik door de prik zijn hart in de achteruit gezet. Maarten is ineens voorbijgekomen. Nou ik heb dat al eens eerder gezien en

zelf ondervonden en deze keer mag het niet meer baten met die defibrillator. De rollator blijft achter in een hoekje en ik ga er maar snel vandoor! Het is een mooie nazomerse dag en vanmorgen stond Venus flets aan de felgekleurde horizon. Ach, kon ik daar maar naar toe en zo natuurlijk mogelijk wat langer voortbestaan!

En mocht ik vlak voor m'n dood toch besluiten in een God te gaan geloven en me aan hem over te leveren dan zal dat beslist niet de God van Moses, Jezus of Mohammed zijn, maar die van de Sikhs van Srinagar die boven al die anderen uitstijgt; die aanwezig is in eenieder, man, vrouw en kind, allen gelijkwaardig! Dat ik de vijf K's niet aanhoudt of draag, het valt mij niet aan te merken.

Het geloof van de Sikhs is Dharmisch en niet Abrahamistisch. Het veronderstelt een natuurlijke wijsheid die in de Veda's is vastgelegd. En een wijze levensinstelling die de natuurlijke orde weerspiegelt in rites en mores. In feite komt het daarin overeen met het Abrahamistisch monotheïsme en zijn tien geboden en de wetten van Leviticus. Maar dat laatste veronderstelt een God buiten ons om en een hiernamaals als een met God samenkomen in een eeuwig paradijs. En zelfs in een vorm van wederopstanding. De Abrahamisten denken zo met de Dood te kunnen klaarkomen; met het Niets na het Zijn in de betekenis van het leven voor een Volk in de gemeenschap met de Verlosser. Zo dachten de Calvinisten in de twee natiestaten die ze hebben weten te scheppen - Zwitserland en Holland - het leven te hebben ingericht volgens een hemel op Aarde die zijn vastgelegd in de statuten van Paulus, oftewel de Paus als de verpersoonlijking van de ten hemel gevaren Christus. Het was Willem de Zwijger die ons Hollandse landje met het zwaard op de Spaanse Furie bevocht omdat hij als eerste inzag op basis van het denken van Erasmus dat mensen het recht hadden zelf te geloven en belijden wat ze aan dat prachtige Nieuwe Testament meenden te ontleen. Al bleef beste Willem net als Erasmus aan de corrupte Paus en de Spaanse Habsburgerse Inquisiteur onderworpen. Om op last daarvan te worden omgebracht! Zo werd Holland een uniek landje, als enige land helemaal ingericht naar de strenge Calvinistische leer, die doorwerkte tot in mijn opvoeding. Totdat ik die doorbraak met de beginselen van de vrijmoedigheid ons sentimenteel door de Beatles aangereikt: 'All you need is Love' en 'Give Peace a Chance'. In mijn essay op deze site getiteld 'Madonna als Isis; het geheim van de Tabernakel' probeer ik aan te tonen dat die historische voorstelling van Christus op een misvatting berust. Christus was een door het Boeddhisme en Sarathustra beïnvloede, in de volgens het Oude Testament in de woestijn ingericht Nazireëerstad Aram opgeleide mysticus, die door de Joden en de Christenen totaal niet werd begrepen maar wel als zondebok geslachteofferd.

Maar wel door de Soefi's, de ware volgelingen van Christus en Mohammed!

Sartre veronderstelde ooit het existentiële Zijn en het Niets. Maar die woorden kwamen bij hem niet overeen met de inzichten uit de

mystiek. De mystiek denkt in onmogelijk te verwoorden essenties die allemaal illusoir zouden zijn. En niet in existenties, waarvoor de woorden overigens allemaal slechts utilitair en disciplinair zijn, want dat is de status van de Woorden a la Sartre versus de Dingen (een knipoog naar dat boek van Foucault!); alleen bedoeld om onze wil aan elkaar en de dingen op te dringen, ook in onze steeds vaker maar al te briljante en sublieme scheppingsdrang. Alle betekenis die ook als begrip aan het Zijn wordt toegekend is illusoir. Alleen het Bewustzijn is Zijnde en algemeen gedeeld. In onze waarneming van de Wereld maken we er allemaal op onszelf deel van uit. Maar voor ons allemaal en ook voor elke andere vorm van leven geldt dat er na de Dood niets resteert. Geen enkel besef, geen enkele werkelijkheid. Slechts ledigheid die natuurlijk in het oog van de religieuzen het Duivels Oorkussen is! In India drong voor het eerst bij de Brahmanen in 1000 BC daarvan het besef door. In de Bijbel en in de woorden van de Statenvertaling wordt dat uitgedrukt in de enkele magisch-mystieke zin: "Uit stof zijdt gij voortgekomen en tot stof zult gij wederkeren".

Maar het zijn de Sikhs die hier het meest vergaand de levenslessen uit hebben getrokken. Alleen de conclusie dat ook God een illusie is, hebben ook zij niet durven trekken. Het is wellicht een onmogelijkheid voor een mens. (Hoewel; als ik het al kan?) Het besef van het grondige Niets en het bewusteloos ter ontbinding stoffelijke terugkeren in de moederschoot van de Aarde is voor de bewuste mens blijkbaar niet te verteren. Maar het zal wel moeten, willen we tot rust komen! Voorlopig blijf ik dus toch maar een mysticus à la Maître Eckhardt.

PS. Volgens de Sikhs ligt Christus in een tempel in Srinagar begraven. Wat een briljante vondst! Om in een wegstervende schaterlach niet meer van bij te komen! Natuurlijk zien zij in Christus de avatar van de Joodse God Jahweh; een verpersoonlijking van die God op Aarde, begiftigd met bovennatuurlijke gaven, zoals dat in het Hindoeïsme de normaalste zaak van de wereld is. Elke Hindoegodheid kent een Avatar. En zo is Alexander-de-Grote de Avatar van de Griekse God Zeus. En Hitler misschien wel de Avatar van de Germaanse God Wodan die met de voortdurende Tweede Wereldoorlog de 'Götterdämmerung' oftewel 'Ragnarök' uit de Noordse mythologie verwezenlijkte. Nadien volgt volgens de Edda de louterende opklaring en de nieuwe Tijd na de Wederopstanding van de eenzame overlevenden Lif en Lifthrasir (Leven en Levenslust).

Dit essay is gebaseerd op interpretaties van de Bijbelboeken **Exodus, Leviticus** en **Samuel 1&2**, de **Koran** en **Mein Kampf**. Dit is uitgebreid met een jarenlange historische studie waarvoor ik de volgende boeken en ebook-series wil aanhalen:

Roger Crowley: **City of Fortune**, how Venice won and lost a naval empire

Charles Spencer: **Blenheim**, battle for Europe

S.J.A. Turney: **The Ottoman Circle**

Roger Crowley: **Conquerors**, how Portugal seized the Indian Ocean and forged the first global empire

W.H.G. Kingston: **How Britannia came to rule the waves**

Jack Hight: **de Saladin Trilogie**

Tim Willocks: ***The Religion*** (De slag om Malta) en ***The Twelve Children of Paris*** (de Sint-Bartolomeusnacht)

J.B. Bury: ***The Idea of Progress***, an inquiry into its origin and growth

J.B. Bury: ***The Renaissance, The Reformation***; Cambridge Modern History part 1&2

Karin Armstrong: ***Een geschiedenis van God***; Ambo/Anthos, Amsterdam, 2003

Karin Armstrong: ***De grote transformatie***. Het begin van onze religieuze tradities, 2006, De Bezige Bij; Amsterdam 2006

The Life of Milarepa, a New Translation from the Tibetan; 1992; Anonymous (Autor), [Lobsang P. Lhalungpa](#) vertaler)

Benjamin Moser: ***Susan Sontag***, haar leven en haar werk; De Arbeiderspers, Amsterdam 2019

Nick Land: ***Fanged Noumena***: Collected Writings 1987–2007

Peter FRANKOPAN: ***De eerste kruistocht***, de roep uit het Oosten; Spectrum, Amsterdam 2012